

СПИСАНИЕ "БЪЛГАРСКА ОПЕРА" ®

електронна медия за опера, оперета и мюзикъл в България

МАРИЯ, ОТ ГОЛЯМАТА ОПЕРНА ФАМИЛИЯ АНАСТАСОВИ, С ДЕБЮТ НА СЦЕНАТА НА ДЪРЖАВНА ОПЕРА РУСЕ

Автор: Иван Върбанов
Главен редактор на
Списание "Българска
опера"

18.11.2020 г.

Мария Анастасова, от голямата и знакова оперна фамилия АНАСТАСОВИ, предстои да дебютира на 19-ти ноември 2020 г. на сцената на Държавна опера - Русе.

Спектакълът е "Бал с маски", а ролята, в която ще се превъплъти младата певица, е Оскар.

На сцената ще ѝ партнират: Цветелина Василева, Даниел Дамянов, Венцеслав Анастасов и Даниела Нинева - в главните роли. Диригент на спектакъла е маестро Сунай Муратов. Постановката на "Бал с маски" от Верди е възстановка на заглавието, чийто нов авторски режисьорски прочит е на световния бас Орлин Анастасов, който преди броени дни представи премиерата на друг свой проект - "Севилският бръснар" от Росини.

Потърсихме Мария Анастасова, за да я представим и да разберем повече за любовта ѝ към операта, за мотивацията ѝ да тръгне да гради своя път като оперен артист, за отговорността да носи с чест и достойнство името Анастасова. Изгряващият талант е дъщеря на бляскавия баритон Венцеслав Анастасов, който от известно време практикува успешно и педагогическа вокална дейност. Семейство Анастасови е белязано от оперното изкуство. Баба ѝ - Мария Венциславова и дядо ѝ - Анастас Анастасов, са емблематични солисти на Русенска опера. Световнопризнатият бас Орлин Анастасов е нейн чичо. В момента Мария завършва Нов български университет със специалност "Анимационно кино". Предстои ѝ да направи и там свой дебют - с филм, като режисьор. Започва да се занимава усилено и задълбочено с оперно пеене, когато навършва 19 години. Работи изключително много с баща си - Венцислав Анастасов, а само след броени дни ще бъде и нейното премиерно представяне в чудния, сложен и красив свят на оперното изкуство.

- Здравейте, Мария! В началото, приемоте нашите искрени пожелания за успех на предстоящия Ви дебют, в което сме уверени! Как се чувства една млада певица на прага на своя прощъпулник? Как протичат последните репетиции?

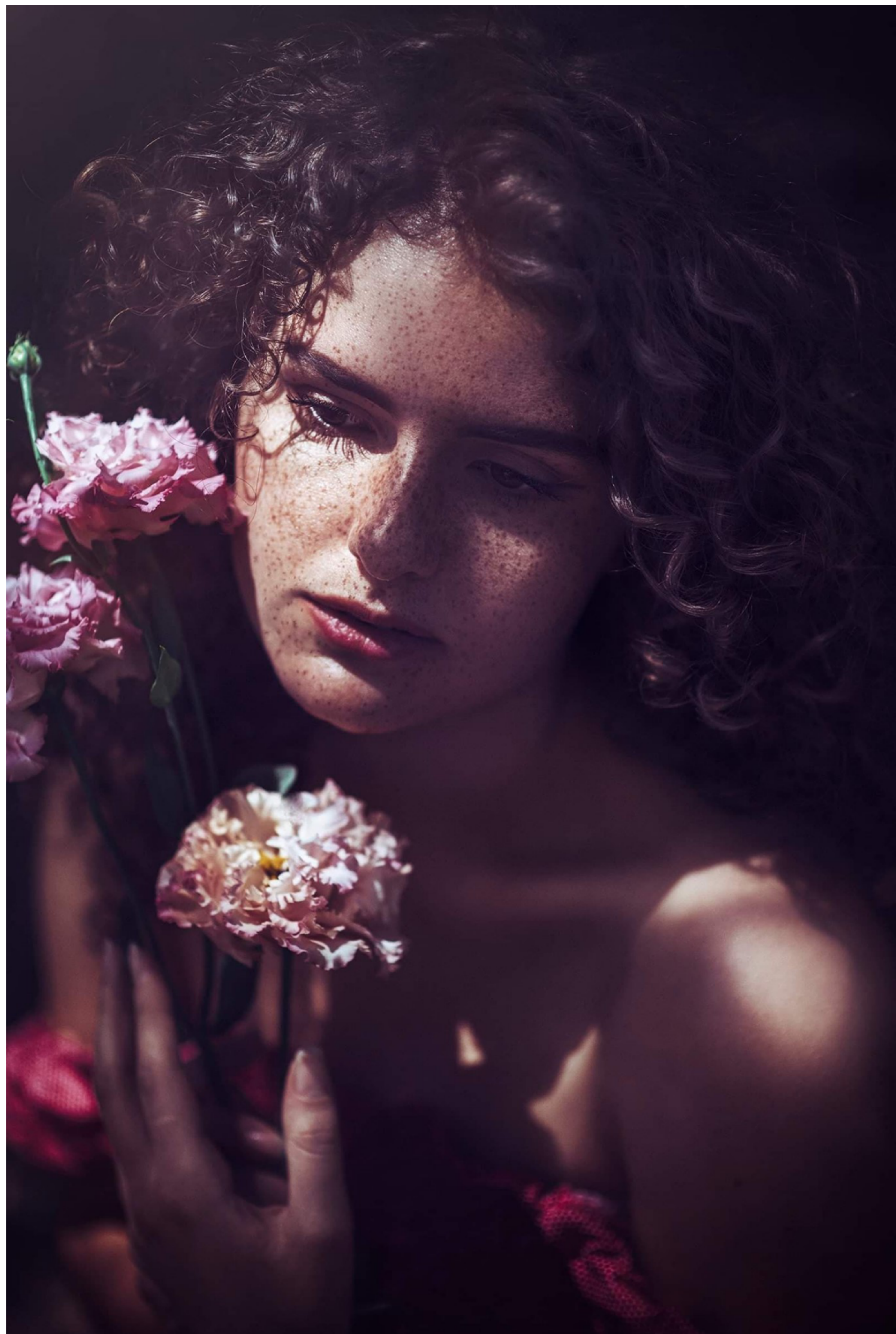
- Благодаря Ви! Въпреки обстоятелствата и пандемията, която е обхванала целия свят, всичко върви по план. Нищо не може да повлияе на огромното ми желание и трепет, на ентузиазма ми и на вълнението, с което очаквам дебюта си. За първи път ще участвам в оперен спектакъл.

- Отговорност ли е за сцената да носите фамилията Анастасова - семейство, с толкова изявени оперни певци?

- Винаги съм се отнасяла към този факт спокойно. Гледам да не се влияя от очакванията на колеги, публика или специалисти за това. Нося в съзнанието си увереността, че ако реша да се занимавам с оперно пеене, с което толкова силно е свързано моето семейство, знаей, ще е огромна отговорност. Намирам го за нещо хубаво. Всеки ден се настройвам позитивно. Уверена съм, че ще зарадвам хората, които очакват моя дебют.

- Кога избрахте оперното пеене и кога започнахте да се занимавате с вокално изкуство?

- Винаги съм пяла и ми е било интересно. Започнах да се занимавам професионално с моя баща,

когато много уважавам като артист на сцената. Работя основно с него. Той счита, че за един млад певец не е добре да започне в ранна възраст, а когато гласът съзрее.

- В "Бал с маски" ще представите ролята на Оскар. Каква е предисторията на Вашия дебют - защо тази роля, как преминаваше подготовката за сцената?

- Никога преди това не съм предполагала, че ще посегна към този тип роли. Разбира се още като дете съм гледала "Бал с маски", но никога не ми е минавало през ума, че точно с тази роля ще дебютирам.

Така се случи, че съдбата ми поднесе шанса да участвам и да направя своята премиера точно с Оскар. Осъзнах, че точно от тази роля имам нужда. Досега съм пяла основно лирични арии. Оскар доста добре ми пасва и се чувствам изключително комфортно в тази роля. Заглавието присъства в афиша на Русенска опера, но представлението сега предлага и нови неща, които Орлин добавя, като се стъпва на класическата версия.

- Кой ще Ви партнира на сцената и как работихте с Вашите колеги?

- Ще пея заедно с Цветелина Василева (Амелия), Даниел Дамянов (Рикардо), а баща ми - Венцеслав Анастасов, ще е Ренато. На диригентския пулт ще бъде маестро Сунай Муратов. Благодарна съм му, защото той е много опитен музикант и знае как да подходи към млад човек, който няма опит на сцената. Всички са добронамерени и колегиални с мен, подават ми сърдечно ръка, което оценявам високо.

- Коя от певиците от световния елит е най-близо до Вас като естетика, начин на пеене, присъствие?

- Винаги съм харесвала изключително много Анджеला Георгиу. Наскоро имах удоволствието да я слушам в София, в зала 1 на НДК. Начинът по който пее и харизмата ѝ са неповторими. Тя е запазила свежестта си на гласа. Да, тя е певицата, която обожавам.

- Кои от съветите за пеенето сте запечатали в съзнанието си най-силно и сега Ви помагат?

- Бих открила изискването - винаги да пея със своя естествен глас. Мисля, че успях да изградя чист начин на пеене. Слушам много и други певци. Няма да крия, че се изкушавам не малко пъти да си "открадна" нещо от тяхната техника или стил, дори да опитам друг начин на дишане.

Баща ми е педантичен в изчистването на звука и спазването на железните правила на красивото пеене - ниската опора, ясната дикция, кантилена, правилно дишане.

Помага ми много и това, че говоря свободно италиански. Четливото произнасяне на всеки звук и дума е изключително важно, както и актьорската игра.

- Какъв ще бъде Вашият Оскар? Позволявате ли си да привнесете нещо Ваше или стриктно спазвате онова, което изисква драматургията?

- Гледала съм доста постановки. Оскар винаги знае къде и какво се случва, понякога има лукавост в него, в течение е на всички интриги и развои на взаимоотношенията между героите. Винаги е усмихнат и позитивен. Такъв ще е и моят Оскар.

- Какво е за Вас операта? Какво Ви носи тя?

- Като малка слушах от записи на Държавна опера Русе баба ми Мария и дядо ми Анастас, а после гледах и баща ми Венцеслав. Винаги съм мислела, че трябва да продължа тази семейна традиция. Тогава не проумявах всичко, което се случва на сцената. Сега зная, че това са сюжети, които са вечни. Когато гледам филми и сериали, там всичко е размито. А операта показва ясно и чисто човешки съдби, истории, взаимоотношения. И това ми харесва. Стремя се такива да са и взаимоотношенията в живота ми.

- Коя ще е следващата Ваша роля, която бихте искала да направите като следваща стъпка?

- Като малка най-много съм гледала Риголето.

А и това е ролята, в която съм гледала най-често своя баща. Затова най-естественото е да направя Джилда. Спомням си, че много се разстройвах, когато Риголето губеше своята дъщеря, с която аз се идентифицирах гледайки спектаклите. Най-много бих искала да бъда на сцената със своя баща. Това би било прекрасно преживяване. След Оскар ще имам увереността и свободата да се справя с ролята на Джилда. В бъдеще имам идея да подготвя ролята на Барбарина от "Сватбата на Фигаро" на Моцарт и Серпина от "Слугинята господарка" на Перголези. Но, сега съм фокусирана върху дебюта си. Очаквам, че майка ми ще дойде с мои колеги от Университета в София, за да ме подкрепят и да ме гледат. Много съм благодарна на всички на целия екип. Чувствам се много ентузиазизирана! Моля се всичко да мине добре и всички да бъдем доволни!

В разговора ни се включва и Венцеслав Анастасов. Ето как:

- Какво пожелавате на Мария и кои са най-важните Ваши уроци и напътствия към нея?

- Може би най-важното е да не се замисля много, смело да върви напред и да се отдаде изцяло на онова, което прави. Като пожелание - да върви стъпка по стъпка, внимателно и да ѝ е лек пътът! Всичко в развитието на оперния певец трябва да е с нормални крачки. Нито да има много ситни, нито - да са с големи скокове. Трябва да се ходи спокойно през кариерата, а и през живота изобщо.

- Кога започнахте да работите с Мария над вокалното ѝ разгръщане като певица?

- Аз настоявах тя да не започва да учи пеене в музикално училище, защото това за мен е прекалено рано. Според мен не е правилно едно дете на 15 години да започне да работи над гласа, преди той да е съзрял. Мен са ме учили, че преди пълната мутация не е хубаво да се пипа гласовия апарат. След основното училище тя постъпи в математическа гимназия. Музиката и математиката са близки. Така имаме свободата да започнем да се занимаваме, когато ние преценим.

- На какво най-много държите по време на вокалните уроци?

- За мен пеенето трябва да е стъпило на основата на правилното дишане. Докато не го усвои, никой певец не може да полети свободен. Много певци са чували фразата: "Пей върху дишането", но не на всички им е ясно и не могат да го постигнат.

И другото, което изисквам от всички свои ученици - да има движение във фразата под формата на вълна. Фразата да има своето повдигане, кулминация и разрешаване в успокоение. Образно мога да го опиша като една морска вълна, която нараства, повдига се и се разбива в пяна и след това изчезва. Това е валидно при интерпретацията на голям процент от музикалните произведения.

- Мария сподели, че следващата роля, към която се стреми е Джилда ...

- Тя ще влезе в репетиционен период, ако има постановка, а решението ще го вземем в процеса на работа. Няма да бързаме. Тя не би имала никакъв проблем с тази роля. Спомням си, че когато тя пъ на концерт в Плевен, през лятото, след моя майсторски клас, беше взела арията на Памина. Всички казваха: "Ама защо си й дал тази изключително трудна ария?". А аз отговарях: "Тя не знае, че тази ария е трудна. Оставете я да я изпее!". И тя се справи чудесно и с лекота. Много неща в нашата професия се получават по естествен начин с добри резултати, когато сме по-малко обременени от мисли за сложността на нещата.

- Кое е важно за дългогодишното съхраняване на гласа на певеца?

- Това са крачките, които прави. Те трябва да са бавни, последователни и спокойни. Често си спомням съвет на мой приятел - планинар, който казваше винаги да се избира серпентината, никога да не се върви право към върха, защото тогава е много малка вероятността да стигнеш. Важно е постепенното навлизане от по-лиричен към по-драматичния репертоар. Дори гласът да не е лиричен, е хубаво да се започне от по-лек репертоар. Аз съм го направил. На 23 години беше дебютът ми в "Севилският бръснар" на Росини, а на 33 - пъх за първи път Верди, Жорж Жермонт от "Травиата". И пак сякаш не бях съвсем узрял. Но, беше една нормална възраст да се започне. Дал съм своята лепта за здравословното протичане на моята кариера. А има колеги, които не искат да чакат.

И още нещо. Позволих си да започна да работя с по-млади певци. Работейки с моите ученици виждам от друга гледна точка всичко свързано с техниката на пеенето и интерпретацията.

ЕКИПЪТ НИ ПОЖЕЛАВА "НА ДОБЪР ЧАС!" НА МАРИЯ АНАСТАСОВА! И ПОПЪТЕН ВЯТЪР! БЪДИ ВЯРНА НА СЕБЕ СИ, НА УРОЦИТЕ НА БАЩА СИ И ЛЕТИ ВИСОКО!